

1880-12-04

AFSENDER

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Generel kommentar:
Afventer transskription.

Modtagersted:
Berkley

Arkivplacering:
Mappe 45 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

En trykt prædiken ved Reinholdines jordefærd. Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Ved

Reinholdine Vilhelmine Christine Swanes

Jordefærd

den 4de December 1880.

Af

J. Swane.

*Mr. Joachim Svane
med venlig Hilsen
fra J. Swane.*

I Viborg Domkirke.

Som Dag paa slagne Enge,
Saa falder Livets Ord
Paa Christnes Sottessenge,
I Sky da Haltet groer,
Og Trøsten over Døden
Deraf er Førstegreden,
Forsvundet er derved
Al Dødens Bitterhed.

Som Sol gaaser ned bag Lunden
I Hævet lyskhed,
I Sommer-Aftenstunden,
Mens Fugle kvadre smaat,
Saa gaaser den Sjæl til Hvide,
I Færd med sødt at smile,
Som føler, i sit Ord
Hos os vor Herre boer.

Som let vort Løgen gyser
I Sommer-Morgengry,
Mens Morgensljørøsen lyser
Og lover Dag paany,
Mens Sommerdagen gryer
I hvide Morgenskyer,
Saa er med Livets Lys
Vort sidste Kuldegysl!

Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres
Jesu Christi Navn! I denne Apostolens Romanting rummer jeg
Alt, hvad jeg har at sige ved min elskede Datters Kiste, al vor
Sorg, vort Savn og vor Længsel. Jeg — og min Hustru med

mig — thi vi ere Et, takke Gud og Faderen i Jesu Navn for det elskelige Barn, som han har givet os, og som han ikke har taget fra os men kun gjent hos sig, gjent for alle Verdens Vanskeligheder og Færligheder og Angerter, gjent hos sig, for at hendes unge, rene, elskelige Sjæl kun udføle sig og modnes til den store Herlighedens Dag, da de, som høre Herren til, skulle mødes for Guds Trone. Vi takke for Alt, hvad hun har været for os og sine Søskende og alle de Kjære, Gamle og Unge, i vor Kreds og alle Mennesker, hvem hun kun ser, takke Faderen i Himlen, fordi det forundtes os at eis et saa elskeligt Barn, der — jeg taler Sandhed for Herrens Aasyn — aldrig har gjort os nogen Sorg. Vi kaldte hende, da hun var Barn, det lille hvide Lam, og det blev hun ved at være til det Sidste. Hun var saa frydefuld, saa mild, hun var saa fortrængsel, saa yndefuld for vore Øjne, hun vilde altid sætte sig nederst, vilde altid tjene og glæde Andre, og hun var saa pligtopfyldende, ja brændende af Iver for Andre. Hvor hun ferdedes i Hjemmet, ved sit Arbejde og i den huslige Syssel, var hun som en lidig Schatze, en venlig Hustru. Du himmelske Fader, vi takke Dig af Hjertens Grund for denne elskelige Datter, som Du har skjenket os. — Og Tak til Dig, vort Barn, for alle de Glæder, Du har bragt os, din Fader og din Moder, lige fra din tilligtede Barndom til den sidste Stund; din sidste Gjerning var en Kjerlighedens Gjerning, og medens Du laa paa dit Sygeleje, bevarede Du din Ydmyghed og Førdringsdæd, og Du var saa elskelig taknemlig. Gud glæde Dig i Himmerig! Dine Søskende takke Dig, de takke Dig Alle, men Ingen mere end din elskte Søster, hvit Savn er dybest. I havde jo Alt tilfælles igjennem alle Eders Aar. Hvilke Minder have ikke I tro Ældre om et velignet Sammenhold i Kjerlighed i Barndoms-hjemmet derude i den kjære Præstegaard i de Aar, da I saa yndigt delte Alt med hverandre, havde Leg og Alvor, og voksede op under Faders og Moders Øine og under den Kvindes Velsignelse, hvis varme, rige Hjerte deler Alt med os i Liv og Død. Mit Hjerte er fuldt af Taksigelse, — til den Mand, som sad ved vort Barns Dødsbæde med mere end sin Lægekunst, med sin varme Kjerlighed, — til de Mange, Mange, nær og fjern, som ved deres kjærlige Deltagelse have givet Balam paa vore saarede Hjerter og lagt for

Dagen, at de have havt vort Barn kjær, — til den tro Pige, som med Hengivenhed og Omhed har pleiet hende. Og i denne høitidelige Stund fremfører jeg min Tak til Dig, min Hustru, min Medhjælp i 30 Aar, fordi Du næst Guds Bistand har opdraget dette vort elskede Barn, ikke ved mange Ord, men ved at være hende et Exempel paa kvindelige Dyder, paa hvad der er rent og elskeligt, saaledes at hun har kunnet gaa ind til Vorherre i yndig Uskyld. Hun var med al sin Fild og Iver saa forunderlig sørgløs, hun mindede om Markens Lille og Fuglen under Himlen, og jeg forstaaer din Gjærning, Fader i Himlen, jeg forstaaer din faderlige Kjerlighed, at hun skulde dø, mens hun var ung og frydefuld, hun skulde ikke opleve de Dage, om hvilke det bedder: de belæge mig ikke, og derfor heis vi, Fader og Moder og Søskende, vore Hoveder i vort dybe Savn og vor inderlige Længsel og takke Dig i Jesu Navn. Snavet er vort, Hvilen er hendes. Hvad Du gjør, Fader i Himlen, det er altid godt. Jeg siger, jeg forstaaer din Gjærning, himmelske Fader, dog savnender jeg paa mig selv det Ord, som Jesus sagde til Petrus: hvad jeg gjør, ved Du ikke nu, men Du skal forstaa det herfter. Thi i den Tid, der kommer, skal ved Guds Naade Forstaelsen af haas Gjærning blive dybere og rigere, thi saaledes er det med os skrobelige Mennesker, at skjøndt vi tro paa den Herre Jesus og søge ham i hans Herlighed, hvorfra han drager os Alle til sig, saa trænge vi dog, for inderligere at kunne elske ham og Faderen og for ret at kunne langes efter Faderhjemmet i Himlen, til at give noget af det Kjæreste, vi eis, her dertil. — Tak, kjære Fader, fordi vort Barns sidste Strid var saa forunderlig mild, som naar en lille Blomst ved Afenstid lukker sine Blade. Men over Alt Tak, fordi dit Rige er forjetet de Fattige i Aanden, Tak for den salige Fortrøstning, at Du har taget imod vort Barn, da hun her udsnudele, tallet være Du, Herre Jesus, at Du med dit Blod har afvasket ogsaa hendes Synder — thi Ingen er ren for Gud —, at vi have denne salige Tro, at i din Faders Hus ere mange Boliger, og at Du der har beredt et Sted for hende, som troede paa dit Navn med Barnetrossens Usiddelighed. Du himmelske Fader, der i din Hus har Du en lille Plads for hende, og der vil Du efter din evige Visdom lade hende modnes og vokse i Selvfølelse og Forlybelse i

dit Væsen og dine Raadslutninger. Jeg troer, at vort Barn der oppe fra ser ned til os og glæder sig, naar vi vandre i Tro og Haab og Kjerlighed, der venter hun paa Opstandelsens Morgen, der venter hun paa os Andre. Og vi langes efter at se dit salige Smil, Du kjære Barn, paa hin, den store Dag. — Og nu, kjære Herre, Fæder i Himlen, hjælp nu, hjælp mig og min Hustru og vore Barn til, at vi ikke blot i disse Opløfelses Dage maa have erfareet, at Du har besøgt os, men at vi derefter, naar under det daglige Livs Gang Veien bliver tung franset af Særret og Længselen, maa erfare, at Du ikke har besøgt os forgæves, men at vi maa blive stærke ved den Naade, som er i Christus Jesus, og komme til at elske Dig langt inderligere end hidtil og tilsæge i det at have et Sind indhyrdes efter Christus Jesus og sæledes vore en guddommelig Væst ved det indvortes Menneskes Bekendelse og dybtgigges i den hver af os, anviste Gjerning, i Tro og Haab og Kjerlighed, paa det vi engang maa faa en salig Død og en salig Opstandelse og saa med hvorandre være hjemme hos Herren. Gud være takket for hans udsigtelige Naade! Amen.

Paa, min Sjæl ret inderlig
Sig Fryd,
Med Lev og Pris jeg glædelig
Udbræder,
Naar jeg betænker,
Hvad mig Jesus skjenker,
Da han i Naade kunste Dødens Lænker.

Som Fugl, der venter Morgenskjær
Med Længsel,
Saa elsker jeg i Natten her
I Fængsel!
Min Jesus vandre
Sært al min Elende
Til Liv og Salighed foruden Ende!

Stral frem, du frydefulde Dag
Med Fromme,
Paa hvilken Alt saa vel i Lag
Skal komme;
Naar Eclesungen
Og naar Harpeklangen
Skal hilse Livets Sol, som er opgangen!

Men Du, bered mig, Herre Christ,
At vende
Den store Morgen, naar Du vist
Vil hende
Fra Tusendalen
Og fra Jockekvalen
Mig hjem til Himmerig, til Frydsalen!

Paa Asmild Kirkegaard.

Mit elskede Barn, som var vore Omses Lyst og vort Hjertes Glæde, jeg vilde gjerne give Dig gode Gaver, mens Du var hos os; nu har jeg intet Andet at give Dig end tre Skuffer Jord. Men hvad jeg saaledes giver Dig, det giver jeg ikke i mit Navn, men i Navnet Gud Fader, Søn og Helligaande, det jeg med Tak til Gud, som er al Barmhjertigheds Fader og al Trøstes Gud, og til Sønnen Jesus Christus, som har dyrtkjøbt os med sit Blod og overvundet al Dødens Rædsel og ved den Helligaand har forjættat os Kjølets Opstandelse og det evige Liv, siger til Dig: Af Jord er Du kommen, til Jord skal Du blive, men af Jord skal Du igjen opstaa! Fadervor. Amen.

Christ stod op af Døde
I Paske-Morgenroel
Thi synger lydt og glædelig
Hans Menighed i allen Stad:
Ære være Gud i det Høie!

Christ stod op af Døde,
Afsønet er vor Brødel
Thi synger lydt og sjæleglad
Hans Menighed i allen Stad:
Ære være Gud i det Høie!

Christ stod op af Døde,
I Himlen vi ham møde!
Thi synger lydt og sjæleglad
Hans Menighed i allen Stad:
Ære være Gud i det Høie!

Viborg Stiftsbogtrykkeri.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 45 Nr. 12